

til 1875—76 ses, at Udgifterne til Diæter og Befordringsgodtgjærelse til Overinspektøren og hans Assistent have været aftagende, medens som Følge deraf Honorarernes Størrelse er fægen. Man skal i den Anledning indskrænke sig til at henvise til denne Kontos tidligere Historie (se Rigsdagstidende 1872—1873 Tillæg A. Sp. 355—358; B. 159—160; Folkethingets Forhandlinger Sp. 2856 og 2866; Statsrevisionens Betænkning for 1873—74 Sp. 92; Rigsdagstidende 1875—76 B. Sp. 22—23, Folkethingets Forhandlinger Sp. 881—882 og 885).

Kandens Amtmandsbolig (S. 90.) En Sammenblanding af Konto 2. „Bedligeholdelse“ og Konto 3. „Soveværelsesbetænkninger m. m.“ har fundet Sted, et Tilfælde, som oftere har været paaanket af Statsrevisionen.

II. D. 4. Uforudsete Bygningsudgifter (S. 90—91.) Med Hensyn til flere herunder opførte Udgifter nærer Statsrevisionen Tvivl, om de ikke maa anses brugte til „Bedligeholdelse“, hvortil Finantsloven forbyder at afholde Noget af denne Konto.

II. E. Statsinventariekommisjonen (S. 92.) I Anledning af en Mindreudgift ved Brandforsikring af Statsinventarier, og i Anledning af, at der i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget for 1875—76 ved denne Konto omtales Statsinventarietjenester, som ikke tidligere have været forsikrede, skal bemærkes, at det vilde være ønskeligt at finde i en følgende Statsrevisionsbetænkning en fuldstændig Fortegnelse over de forskellige Samlinger (eller Grupper) af Statsinventarier med Bedtegning om, hvorvidt de ere brandforsikrede, og i saa Fald for hvilke Summer. Ved Affattelsen af en saadan Fortegnelse maatte Statens Giendelse saa nøje som muligt holdes ude fra Civilistens.

Hævedstillingen i Køln (S. 95.) paa Konto III. A. 1. „Til Landvæsenets Fremme i Almindelighed“ har Ministeriet udbetalt „Selvfæbet til Hævedstillings Fremme“ 550 Kr. som Bidrag til Afholdelse af Udgifter ved Danmarks Deltagelse i den internationale Hævedstilling i Køln. I den Anledning skal man minde om, at ved Skrivelse af 1ste Marts 1876 (se Rigsdagstidende 1875—76 B. Sp. 817—818, Bilag 4 til Folkethingets Finantsudvalgs Undringsforslag til Tillægsbevillingslovens 3die Behandling) begjærte Indvigningsministeren opført paa § 13 (svarende til Finantslovens § 26) 1,189 Kr. 22 Ø. til det nævnte Diemed. Undringsforslaget (ny Post efter Nr. 7) blev af Thinget forkastet med 50 St. mod 8 (jvf. Folkethingets Forhandlinger 1875—76 Sp. 3222—23, 3224—25, 3226—27 og 3229—30). Udvalget skal indskrænke sig til at henlede Opmærksomheden paa, at det altsaa er omtrent Halv-

delen af det sidstnævnte negtede Beløb, der nu gjenfindes paa et andet Sted.

Til Industriens Fremme (S. 97.) Hvorledes de hertil bevilgede Beløb ere anvendte, meddeles Statsrevisionen i Bilag til Regnskabsoversigten, som deraf giver et Uddrag. Fuldstændig pleier Finantsudvalget i sin Betænkning, der ikke kan afgives før længe efter at Fordelingen har fundet Sted, at meddele denne. Da det imidlertid har sin Interesse allerede paa et tidligere Tidspunkt at blive bekendt med, hvorledes Fordelingen, navnlig til de tekniske Skoler, har fundet Sted, og da lignende Meddelelser, f. Ex. om det ved Finantsloven bevilgede Beløb til Folkehøjskolerne, gives hurtigere efter dettes Fordeling gennem Ministerialtidende B., tillader man sig at henstille, om Fordelingen af de til Industriens o. lign. Formaalets Fremme bevilgede Beløb ikke ligeledes kunde meddeles paa et langt tidligere Tidspunkt gennem den nævnte Tidende, hvortil der da ved Statsregnskabs Afgivelse kunde henvises i en Note.

§ 21. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Understøttelse til Professor Krarups Enke (S. 111.) Udvalget kan lige saa lidt som Statsrevisionen og Landsthingsudvalget billige, at Ministeren paa egen Haand har givet den for 1876—77 ydede Bevilling til Professor Krarups Enke tilbagevirkende Kraft paa 1875—76, hvorved en Doversridelse af 400 Kr. paa midlertidigt Tillæg til Ministeriets Understøttelsesklasse er fremkommen, i Stedet for i Tide at søge en dertil fornøden Bevilling paa Tillægsbevillingsloven for 1875—76, hvilket altid finder Sted, selv om Hovedbevillingen paa Finantsloven for det kommende Aar endnu ei er givet. At en sliq Fremgangsmaade skulde være selvsølgelig eller stemmende med de almindelige Regler, kan Udvalget ikke erkjende, idet det navnlig maa anse det for utvivlsomt, at den Understøttelse, der gives til en Ikke-Pensionsberettiget, ikke kan siges at have den samme Karakter som en Pension, saaledes at den ligesom denne uden videre faar tilbagevirkende Kraft til Mandens Dødsdag, (jfr. Landsthingets Forhandlinger den 17de December 1877 Sp. 313), selv om ogsaa dette Sidste stemmer med den sædvanlige Praxis for disse Betænkninger. En lignende Udtalelse af Landsthingsudvalgets Ordfører har Ministeren imidlertid ladet henstaa umodsagt; og idet Udvalget heri tror at se en stikende Indrømmelse af, at Ministeren ved den af ham fulgte Fremgangsmaade i dette Tilfælde er afvejen fra de almindelige Regler, skal det undlade særlig Indstilling om dette Punkt.

Palaiet i Kalleboderne (S. 113—114.) Med Hensyn til dette Palais havde Statsrevisionen hos Ministeriet østet en detailleret For-